

Skrøbelev, den 29. April 1940.

Kære Martinus!

Nu nærmer Tiden sig jo, hvor De efter Programmet skulde besøge os, og vi er jo noget spændte paa, om det kan lade sig gøre under de nuværende Omstændigheder. Desværre er Haabet maaske ikke saa stort, idet Trafikforholdene er daarlige, og maaske falder Studiekredsarbejdet indenfor det, der er ramt af Mødeforbudet? Ganske vist vilde det være meningsløst, men den Slags er der jo saa meget af i disse Tider. Desværre vil det ogsaa blive vanskeligt for os at samle alle vore faste Kredsdeltagere nu. Vi har jo en hel Del fra Landet, og Afstandene er ret store paa Grund af Øens Form. Der maa jo ikke køres i Bil efter Mørkets Frembrud, og de andre Trafikmidler er ogsaa blevet meget indskrænkede. Hvis der var Mulighed for, at De kunde besøge os paa et senere Tidspunkt, hvor Forholdene var mere normale, tror jeg, at alle vilde faa et større Udbytte af det, selv om vi paa den anden Side ligesom trænger særlig meget til at møde Dem netop nu. Men jeg hører nok fra Dem saa tidligt, at jeg kan naa at sende Brevkort med Besked til alle i vor lille Kreds.

Tidligere end ventet fik vi Krigens Dønninger at føle, men vi, der er saa lykkelige at vide, at det hele kun er midlertidigt, kan jo tage det hele temmelig roligt. Nu mærker vi rigtigt, hvor vidunderlig en Frihed, vi var vant til at have i Danmark. Jeg er stolt over, at vort Land reagerede, som det gjorde den 9. April. Det er første Gang, man under saadanne Omstændigheder ser noget i Retning af at vende den højre Kind til, naar man bliver slaaet paa den venstre.

De kærligste Hilsner til Dem og alle i Bureauet fra

Deres hengivne

Helmer Fogedgaard